

Nr 5

Av herr Carlsson i Stockholm m. fl., angående effektivisering av barnens trafikfostran.

Barnadödligheten i trafiken visar en oroväckande stegring i landet som helhet. Däremot visar uppgifterna från Stockholm en förbättring. Det finns anledning förmoda, att denna utveckling i Stockholm sammanhänger med den trafikundervisning i skolorna, som polisen bedriver. Genom denna får barnen en kontinuerlig trafikfostran.

På sin tid tog Motorförarnas helnykterhetsförbund (MHF) initiativ till trafiklektioner i skolorna och särskilda trafiklekskolor för barnen i förskoleåldern. Denna verksamhet har blivit mycket omfattande, och för närvarande torde genom MHF ett par hundratusen barn om året trafikundervisas. Liknande verksamhet bedrivs förutom i Stockholm också på en del andra håll av den lokala polisen, men även statspolisen användes i viss utsträckning för trafiklektioner i skolorna. Allmänt omvittnas att den verksamhet som polisen och MHF bedriver genom besök i skolorna av poliser eller MHF-ombudsmän ökar både lärares och elevers intresse för trafikundervisningen. Man kan emellertid knappast räkna med att polisen i större utsträckning skall kunna engageras i denna undervisning. Det är angeläget, att statspolisen helt får inrikta sin verksamhet på trafikövervakning och därmed sammanhängande verksamhet, särskilt som man kan konstatera att dess personal inte på långt när räcker till ens för denna betydelsefulla uppgift. Polisens liksom motororganisationernas insatser måste av naturliga skäl begränsas till mera tillfälliga stimulerande besök i skolorna. Själva tyngdpunkten i det trafikfostrande arbetet måste ligga i den kontinuerliga undervisningen inom skolans ram.

Den undervisning i trafikfärd som f. n. bedrivs är emellertid knappast tillräcklig. Den ges främst i folkskolorna och anknyts då huvudsakligen till ämnena hembygdsfärd, samhällsfärd samt gymnastik. I "Handbok för lärare i trafikundervisning" (skolöverstyrelsens skriftserie 8) framhålles, att för trafikundervisning beräknas varje termin sammanlagt åtgå 3—5 lektionstimmar samt dessutom 1—2 halva friluftsdagar. Den höga frekvensen av trafikolyckor bland barnen visar att denna undervisning inte ger tillfredsställande effekt.

Det är nödvändigt att barnen från sina tidigaste år fostras till respekt för den moderna trafikens regler och krav. Trafikundervisningen måste därför beredas större utrymme på skolschemat. Dessutom bör de ordinarie

lärarna eller gymnastiklärarna i högre grad än nu specialutbildas i trafik-kunskap, eller också bör inom ett eller flera skoldistrikt anställas en speciell trafikkonsulent.

Med åberopande av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en utredning med uppgift att snabbt inkomma med förslag om effektivisering av barnens trafikfostran.

Stockholm den 16 januari 1957

C. W. Carlsson

Elias Jönsson

Folke Nihlfors

Einar Rimmerfors

Nr 6

Av herr **von Friesen m. fl.**, angående ändring av gällande bestämmelser rörande skyddskoppympning.

(Lika lydande med motion nr 7 i Första kammaren)

Stockholm den 16 januari 1957

Bertil von Friesen

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Eric Nelander